

ಕನ್ನಡ ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿವಾದದ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆಯ ನಿರೂಪಣೆ

ಡಾ. ಮೂಡಲಿಗಿರಿಯ್ಯಾ

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಇ.ಡಿ.ಎಸ್.ಬಿ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು.

Abstract:

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ಗಾಂಧಿವಾದವು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೆ. ಗಾಂಧಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ಚ ಕಾಲಫಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ರುಪುಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಷ್ಯ ಮೂಲಕ ಯುವಕರನ್ನು ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ಸಂದಿಗ್ಗತೆಗೆ ದೂಡುವುದನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾವು ತರುಣರು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಧ್ಯಮುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಯ ನೇರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಉದ್ದರಿಸುವುದರೂಂದಿಗೆ, ಗಾಂಧಿವಾದದ ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ರಾಜ್ಯೀಯ ಹೋರಾಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಿವೆ.

Keywords: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಗಾಂಧಿವಾದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಧಿಂಂಸಿ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಗಾಂಧಿವಾದದ ಚಿಕಣಿ ಮೂಲಕ; (1)ಗಾಂಧಿವಾದದ ಸ್ವೀಕೃತಿಗಾಗಿ ಮಟ್ಟಕೊಂಡ ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, (2) ಗಾಂಧಿವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತ್ವರ ರಾಜಕೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ವಿಡಂಬನಾತ್ಮವಾಗಿ ಬೆಂಧಿಸುವ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳು (4) ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಮಟ್ಟಕೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ಗಾಂಧಿವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ಚ ಕಾಲಫಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ರುಪುಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕಾಲಫಟ್ಟಿದ ಬರಹಗಾರರು ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಆದರ್ಥ ತತ್ವವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯೀಯತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತಾಳುವ ಯಾವ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರೇರಿತ ತತ್ವಗಳು. ಹೋರಾಟದ ಕರೆ ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾಳಜಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ

Please cite this article as: ಮೂಡಲಿಗಿರಿಯ್ಯಾ. (2023). ಕನ್ನಡ ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿವಾದದ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆಯ ನಿರೂಪಣೆ. ಸ್ರಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ವೆಚರ್ ಐಎಸ್‌ಎಫ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 2(1), 65-72.

ಹಂಬಲಿಸುವ ಮನೋಧರ್ಮದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮೂರ್ವದ ಕಾಲಘಟ್ಟವು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಕಾಲ. ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಾಂಥಿವಾದವು ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಗಾಂಥಿವಾದವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಬರಹಗಾರರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಗಾಂಥಿವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾರಂತರು ‘ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಮೊದಲ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಮುಂದಿನ ಕಾಲು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ವಿಶಾರವಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಜೀದಾಯ್ದ ಉರುಳಲ್ಲಿ’ (1942) ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಬರೆದಿದ್ದು. ಕಾರಂತರು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 1921ರಲ್ಲಿ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕುಂದಾಪುರ ಮತ್ತು ಉಡುಪಿ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಂತರಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಬಿರುಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಶಿರಸಿ, ಸಿದ್ದಾಪುರ ಜನರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟ ಕಾಪ್ರಜ್ಞಾಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೂರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯು ಇದರ ಕಫಾವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.

ಗಾಂಥಿಜಿ ಕೊಟ್ಟ ಕರೆಗೆ ಸದಾನಂದ, ಸಖಿಾರಾಮ ಹಾಗೂ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಮೂವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಜನತೆಯನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದುವ ಪಣ ತೋಡುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಗಳ ಉದ್ದಾರ ದೇಶದ ಉದ್ದಾರ ಎಂಬ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಸ್ವದೇಶಿಯತೆ, ಅಸ್ವತ್ಯಾ ನಿವಾರಣೆ, ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರದ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಈ ಮೂವರು ದುಡಿಯಲು ಮಂಂದಾಗಿರುವುದು ಗಾಂಥಿವಾದದ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಧಕೃಷ್ಣ ಗಾಂಥಿವಾದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಅಸ್ವತ್ಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಶೀಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಒಡೆಯರ ಮಕ್ಕಳೆಲಂದಿಗೆ ಅಸ್ವತ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಂದವಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತಾಗ ನಿರಾಶನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗದೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

‘ಜೀದಾಯ್ದ ಉರುಳಲ್ಲಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಘಟನೆಗಳು ನಾಡಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ದುಡಿಯವ ಪಾತ್ರಗಳು ಗಾಂಥಿವಾದದ ಆಶಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ರೂಪುತ್ತಾಗಿ ಜನಾಗಂದ ಉಳಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಜೀದಾಯ್ದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಜೀದಾಯ್ದದಲ್ಲಿ ಉರಳು ಬಿಗಿಯುವಂತೆ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗಾಂಥಿವಾದದ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವ ಪರಿಪಾಲಕರಂತೆ ಹೋರಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ರಾಧಕೃಷ್ಣ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋರಣ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಂಬಿ ಕೆಡುವುದು, ದಯಾನಂದ ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರಣವೂ ಅಷ್ಟೇ ಕರುಣಾಜನಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. 1933ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಯ ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರವಾದ ನಾಗೇನಹಳ್ಳಿಯಂತೂ ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. 1942ರ ಚಳುವಳಿ ಅಷ್ಟೂಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಂತಿಕ ಜೌಕಟಿನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಈ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮುಖ್ಯರಲ್ಲ. ಆ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವ ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯ ಅನ್ನವ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಯವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರಾದ ಕಾನಾಡ್ ಸದಾಶಿವರಾಯರ ಮಾನಸಿಕ

ತುಡಿತವನ್ನು ಕಾರಂತರು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರ ‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಶೂಡ ಕಾರಂತರ ಕಾದಂಬರಿಯಂತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮೂರ್ವದ ಹೋರಾಟದ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಲಗೊಂಡಿದೆ. 1942ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಭಾರತೀಯರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬದುಕಿನ ವ್ಯವಹಾರ, ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರ ಸಂಬಂಧ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಂಬಂಧ ಮೆಕಾಲೆ ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾದರಿ ನೀಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಜೀವನದ ಜ್ಞಲಂತವಾಗಿ ಕಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಪರಂಪರಾಗತ ಜಾತಿ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ಯಾಮಭೋಗರಂತಹ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೇತಿಕ ಪೌಲ್ಯ ಪತನವಾಗಿ, ಬದುಕು ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವೊಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಂತರಿಕ ಗೊಂದಲದ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಗಾಂಧಿ ಅವರ ಆದಶರದ ಕಲ್ಪನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿ ರುವುದನ್ನು ಈ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿವಾದವು ಒಂದು ಆದಶರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಬರಹಗಾರರು ಕೊನೆಗೆ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ಆದಶರ ತತ್ವದಂತೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಗೊರೂರು ತಮ್ಮ ಕಾದಬಂರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿವಾದವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಜೊತೆಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಗಳಿನ ಮೂಲಕ ಸ್ವೇದ್ಧಾಂತಿಕ ಜೊಕಟ್ಟನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸ್ವರೂಪ, ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ದೇಶೀಯ ಜೊಕಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕಾನೂನು ಹಗ್ಗಡತಿ’ಯ ಮೂವಯ್ಯ ನಗರದಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಸಹ ಗಾಂಧಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ಯ ನಾಯಕನು ನಗರ ಕೇಂದಿತ ಬದುಕಿನ ಬವಣ ಆತನ ವೃತ್ತಿತ್ವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ತೊಡಿಗಿಡಾಗ ಆಧುನಿಕ ನಗರದಿಂದ ವಾಪಸ್ಸಾಗುವುದು ಸಹ ಗಾಂಧಿ ಕೊಟ್ಟ ಕರೆಯ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಗಾಂಧಿವಾದದ ಆಶಯವನ್ನು ‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಂತರ ‘ಜೀದಾಯ್ ಉರುಳಲ್ಲಿ’ ಮತ್ತು ಗೊರೂರು ಅವರ ‘ಮೆರವಣಿಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿತ ಪೌಲ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚೆಳುವಳಿಯ ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟದ ರೂಪೇಂಜೆಗಳನ್ನು ಗಾಂಧಿವಾದದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಅನಕ್ಕ ಅವರ ‘ಅಮರ ಆಗಸ್ಟ್’ (1950) 1942ರ ಮಹಾ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕೃತಿ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿವಾದ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಷಿಂಗ್ ವಾದದ ನೆಲೆಗಳಿನ ತಾಳಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಸ್ವೇದ್ಧಾಂತಿಕ ಜೊಕಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾಣಲಾರದು. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಇಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು ಗಾಂಧಿ ಪ್ರೇರಿತ ಪಾತ್ರಗಳಾದರೂ ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು

ಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದ ಹೋರಾಟಗಾರರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧಿ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೋರಾಟದ ಗೀತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕುವಂತೆ ಅನಕ್ಕು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಬರಹಗಾರರಾದ ಅನಕ್ಕು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಮಾಜ ಅಭಿಮುಖಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅಭಿವೃಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಅಮರ ಆಗಸ್ಟ್’ 1942ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಹೋರಾಟದ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರ ಯುವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ಕೃತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಯುವಕರನ್ನು ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಗೆ ದೂಡುವುದನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಅಭಿವೃಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾವು ಬಿಸಿ ಭಾವನೆಗಳೇ ಉತ್ಸರ್ಕ ತರುಣಿಗೆ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಯ ನೇರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಉದ್ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಗಾಂಧಿವಾದದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೋರಾಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ತರಾಸು ಅವರ ‘ರಕ್ತಪ್ರಕಳ’ ಕಾದಂಬರಿಯು 1942ರ ಆಗಸ್ಟ್‌ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಹೋರಾಟದ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೊತ್ತ ತರುಣನೊಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಯೇ ಒದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿವಾದದ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಭಾಷೆಯಾದ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವಾಜ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಆಶಯವಿದೆ. ಗಾಂಧಿವಾದಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿತಗೊಂಡ ನಾಯಕ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕ ಅಸಂಘಟಿತ

ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾಯಕ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ವಿಫಲತೆಯ ಮೂಲಕ ತಪಸ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವಂತೆ ಲೇಖಕರು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದ ಮೌಲ್ಯತ್ವಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕೆಪ್ಪ ಬಿಳುಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಧಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಆಧಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಧೋರಣೆ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಮೂಲಕ ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. 1946ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೆಟವಾದ ಈ ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮೊದಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಜಿತ್ತಿಸಿದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟೆಮನಿ ಅವರ “ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು” ಕಾದಂಬರಿ ಚಲೇಜಾವ ಚಳುವಳಿಯ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕೃತಿ. ಗಾಂಧಿಯ ಆದೇಶದಂತೆ ವಿಶ್ವಾಧ - ಹೇಮಾ ಆಗಸ್ಟ್ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ದೂರು ಹೊತ್ತವರು. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾದ ಭೂಗತ ಕ್ರಾಂತಿವೀರನ ಆದೇಶದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಗಾಂಧಿವಾದದ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾದ ಅಹಿಂಸೆ ಈ ಹೋರಾಟಗಾರರಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಗಾಂಧಿವಾದದ ಸೋಲಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿಯ ಅಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಆಶಯ ಸೋಲುತ್ತದೆ. ಯುವಕ ಯುವತೀಯರ ಸ್ವೇಹವನ್ನು ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಇಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತದ ಮಚ್ಚ ಪಥಕ್ಕೂ ಎಳೆಯದೇ ಸೂಕ್ತ ಸಂಯಮದಿಂದ ದೇಶ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ

ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಲೇಖಕರು ತಂದು ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಾರಿತ್ತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಶಾಲಿ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಶಿಧಿಲಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಅನ್ನುವ ಮನೋಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಮತ್ತು ಜಾರಿತ್ತಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ತಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ. ‘ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯತೆ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೈತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿರವರ ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದರ್ಡಿಗೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದಕ್ಕಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ವರ್ಗ ವ್ಯೇರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಹಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವು ನಿಕಟವಾಗಿ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಹವುಗಳು. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದರ್ಡಿಗೆ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಫೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾದ ಬಾಲಕ ಶೇಖರ ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣ ಭಾಷಣವನ್ನಾಲಿಸುವ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ

ರಾಜನ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನಿಂದ ಕರ್ಮನಿಸಂನ ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಪರಿಚಯ ಶೇಖರನಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜನ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮನಿಸಂ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಬರಹಗಾರರು ಪ್ರಾಧಿಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಕರ್ಮನಿಸಂನ ತಾಷ್ಟಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಹಿಂದ ಎಂಬ ದೇಶಿ ನೆಲೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಎತ್ತತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣಾದವೂ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಸ್ವಷ್ಟ ನಿಲುವು ಶೇಖರನಲ್ಲಿ ಹರಜುಗಟ್ಟಿದ್ದರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದರೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ‘ಬಿಳಿಯ ಸಾಹೇಬರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಸಾಹೇಬ್‌ಗಳು. ಕರಿಯ ಮೇರ್ ಸಾಬ್‌ಗಳು’ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತದೆ ಸಮಾಜವಾದವು ಶೇಖರನಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಒಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ ಅವರ ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದರ್ಡಿಗೆ’ ಮತ್ತು ‘ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು’ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಧಿಕಾರದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಡವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸುವ ಈ ನಿಲುವು; ಮಾಕ್ಸ್‌ವಾದಿ ಲೇಖಕರೊಬ್ಬರ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡರೂ ಗಾಂಧಿವಾದವನ್ನು ಆದರ್ಥ ತತ್ವವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವಷ್ಟ ನಿರಾಕರಣೆಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಂಧ ಮುಕ್ತತೆಯ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮಿಚೆ ಅಣ್ಣರಾಯರ ‘ಸಿದ್ಧಚಕ್ರ’ ಕಾದಂಬರಿ 1942ರ ಚಲೇಜಾವ್ ಚಳುವಳಿ, 1945ರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧವು ಶಿರುಗುಪ್ಪಿಯಂತಹ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ

ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿರುಗುಪ್ಪಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಧ್ಧನಂತಹ ಒಬ್ಬ ರೈತಾಗಿ ಹೊಲಿಯಾಳು ಮುಂದೆ ಹೊಲದೊಡೆಯನಾಗಿ, ಉಂಟಾಗಿ ಸರಪಂಚರಿಂದ ಮನ್ಯಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ದ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡುವ ಗೌರವಾನ್ನಿತ ವೃಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದನು ಅನ್ನಪುದನ್ನು ಗಾಂಥಿವಾದ ಬರಹಗಾರರಾದ ಮಿಜೆಯವರು ಗಾಂಥಿವಾದದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ನಾಯಕರಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಂದಾಜು ಆಗು-ಮೋಗುಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ.

‘ರಾಷ್ಟ್ರ ಪುರುಷ’ ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯ ವರ್ಷಗಳ ಮೂರು ಮಹಾ ಆಂದೋಲನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಥಸಿಕೊಂಡು ನಿಸ್ವಾಧನದಿಂದ ಹೊಡಿದ ನಿರಪೇಕ್ಷಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಗಾಂಥಿವಾದದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಸೇರೆಮನೆವಾಸ, ಭೂಗತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದ ಅನುಭವವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ನಾಯಕ ಅಜಿತನ ಆದರ್ಶ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರೇಮವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಯುವಕನಾಗಿ ಗಾಂಥಿ ಪ್ರೇರಿತ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.

ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪುಟಿದೆದ್ದ ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿಯು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕುವ ತನಕ 1920, 1930, 1940, 1942ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಏಷಿದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಾಂಥಿ, ಸಿ.ಆರ್ ದಾಸ, ನೆಹರು, ಬೋಸ್, ಸರದಾರ ಪಟೇಲ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್ ಮತ್ತು ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯಕ್ಕು ಮಂತಾದವರ ಚಿಂತನೆ

ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿತ್ವಗಳ ಪ್ರಖಿರತೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಅಜಿತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ.

‘ಪ್ರತಿ ಸರಕಾರ’ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಗಾಂಥಿವಾದದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಾದ ದೇಶಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರತಿ ಸರಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜರ್ಲೀಜಾವ್ ಜರ್ಲುವಳಿಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಸತಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜರ್ಲುವಳಿಯ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಏವಿಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಜೀವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಸುಭೂತಾಯರ ಮಗ ಬಾಬಾಸಾಹೇಬ ಜನನಿ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಶ್ಚ ಸ್ವರ್ಗದವಿಗರಿಯಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಆದರ್ಶ ವೃಕ್ಷಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಬಾಸಹೇಬ್ ಪ್ರತಿಸರ್ಕಾರದ ಜರ್ಲುವಳಿಯ ಪ್ರಮುಖನಾಯಕನಾಗಿ ವಸಂತ, ಸುಮಿತ್ರಾ ಮೊದಲಾದವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾದ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿರುಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಗಾಂಥಿವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ಮಿಜೆ ಅಣ್ಣಾಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಾಂಥಿವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜರ್ಲುವಳಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಕೊಂಡ ಅವರ ಕೊನೆಯ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಭಸ್ಯಾಸುರ’ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜರ್ಲುವಳಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖಿವನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಹಿಂಸಾವಾದಿ ಗಾಂಥಿ ಅಸುನೀಗಿದ ಮಹಾದುರಂತದ ನಂತರ ಉಂಟಾದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಭಸ್ಯಾಸುರ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕಾತ್ಮಕ ದೋರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಆ ಕರಾಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು

“ಭಾರತೀಯ ಮೂರಳಿ ಕಲ್ಪಿತ ಪಾತ್ರವಾದ ಭಸ್ತಾಸುರ ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂದು ನಾವೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾರಣರಾದ ಏರರೆಂದು; ಜನತೆಯಲ್ಲಿನ ಗಾಂಧಿನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಸ್ತಾಸುರರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರು” ಅನ್ನವುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಗಳಿಗೆ ಅವರ ‘ಕಾರಣ ಮರುಷ’ ಮತ್ತು ‘ಅನ್ನ’ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೋಹ ಕಾಲ ಷಟ್ಪದ ಗಾಂಧಿಯಗದಲ್ಲಿ, ರಚಿತವಾದವುಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತರುಣ ಪೀಠಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾವಾವೇಶ, ದೇಶಪ್ರೇಮ, ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಅಭಿಮಾನ, ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತ ಅನುಕಂಪ, ಆತಂಕಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ‘ಅನ್ನ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಗಳಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಜನರ ಅಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಿತಿಗೆ ಮರುಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಹಿತವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಹೋರಟ ಯುವಕನೊಬ್ಬನ ದುರಂತ ಬಾಳಿನ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿದೆ.

‘ಕಾರಣ ಮರುಷ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕನಾಕಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಬಡತನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಾಂಧಿಯಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಗೊಂದು ಆದರ್ಶಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ನಾಯಕರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಕಾರಣ ಮರುಷ’ದ ಶಾಮಣಿ, ‘ಅನ್ನ’ದ ಅಮೃತ ಇಬ್ಬರೂ ಏಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ಆದರ್ಶ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಬಧ್ಯವಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಆಳಿದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುವ ಚಿಂತನೆ ಕ್ರಮವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉದಾರವಾದ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುವ ಕ್ರಮವಾದರೂ ಪಶ್ಚಿಮದ ಉದಾರವಾದ ಚಿಂತನೆ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯ (1955), ಮೂಜನ್ನು (1974), ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ವರ್ಗ (1970), ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತ್ವರ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದ ನಿರಾಶೆಯ ಭಾಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಗಾಂಧಿವಾದದ ಆಶಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲು ತಾತ್ತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಹೋದರೂ; ಪೆಡ್ರಿಕ್ ಜೆಮಸನ್‌ನ ಮೊಲಿಟಿಕಲ್ ಫಿಯರ್ 1971ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ‘ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ರಾಜಕಿಯವೇ’ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ‘ಮರಳಿ ಮಣಿಗೆ’ ‘ಕಡಿಯರ ಕೂಸು’ ‘ಚೋಮನ ದುಡಿ’ ಮುಂತಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸುಧಾರಣಾದಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುವ ಚಿಂತನೆ ಕ್ರಮಗಳು ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿವೆ. ಬದುಕಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭ್ರಾಹ್ಮತೆಯನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಉರಿಯಬಲ್ಲರು. ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಾಗ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಧೋರಣೆಯ ಅರಿವಾಗುವುದು ಚೋಮನದುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವುದು ಕಾರಂತರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಾಗಿ ತೋರುವುದು ಚೋಮನ ಪಾತ್ರ ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದರೂ ಮಾನವೀಯ ಅಂತಃಕರಣವಷ್ಟೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ‘ಮರಳಿ ಮಣಿಗೆ’ಯ ನಾಯಕ ರಾಮನ ಮೂಲಕ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಹೋರಾಟದ ಕಣಕ್ಕೆ ಮನವೊಲಿಯುವುದು ಗಾಂಧಿ ಪ್ರೇರಿತ ತತ್ವದಿಂದಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಬಿಸಿ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ

ಮೂಡಿಸಿದ ಹೋರಾಟದ ಹರುಪತನವನ್ನು
ನೇರವಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ. (1950). ಮಾಡಿ ಮಡಿದವರು. ಪು.36
- ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿ. (1950). ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೇವರೆ. ಪು.49
- ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ. (2018). ಮೀರವಣಿಗೆ. ಐಬಿಎಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ. ಪು.438
- ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಅ.ನ. (1950). ಅಮರ ಅಗಸ್ಟ್-1950. ಪು.79
- ಮೂಡಲಗಿರಿಯಯ್ಯ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಎಂದರೆ ಪ್ರೇರಣೆ. (ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಂಶೋಧನ ಕೃತಿ) ಪು.23
- ಮಿಚೆ ಅಣ್ಣರಾಯ. ಪ್ರತಿ ಸರಕಾರ. ಪು. 03
- ನಾಗಭೂಷಣ.ಡಿ.ಎಸ್. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ. ಪು.57
- ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಜಿ.ಎಸ್. (1982) ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪು.87
- ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ. (2018). ಜೀದಯ್ಯದ ಉರುಳಲ್ಲಿ. ಐಬಿಎಚ್ ಪ್ರಕಾಶನ. ಪು.41
- ತ.ರಾ.ನು. (1962). ಬೇಲಿ ಮೇಯ್ಯ ಹೊಲ. ಭಾಗ-1. ಪು.169